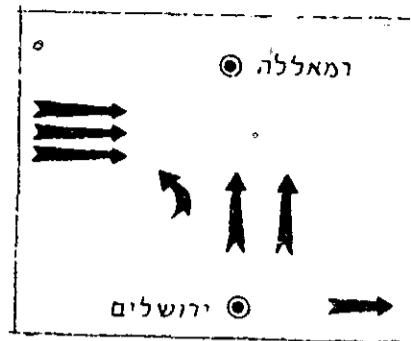
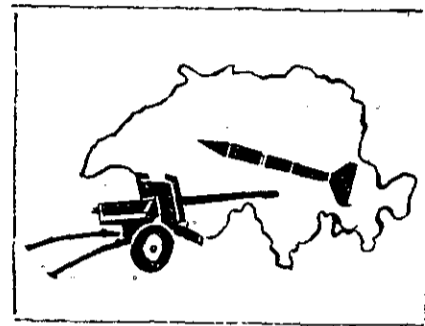

י ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

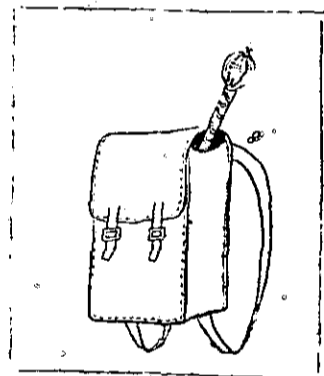
מערכי החצים שבמרשם מכטאים סכמטית את מגמותיו ותוכנו של המבצע הבריטי — ספק מתקפה, ספק מתקפת-נגד — בהרי ירושלים בשלהי דצמבר 1917: חימין — התקפת-אבטחה, להרחבת בסיס המתקפה-העיקרית; במרכז — ההתקדמות (לאחר בלימת היריב), "ישב אל היעד", ומאמץ מסייע ל"התקפה השמאלית"; משמאל — סיגול מושכל של המבצע אל תנאי-הקרקע, שהכריע לגבי השגת היעד, "בעקיפין". הפרשה "מהגנת ירושלים — לכיבוש רמאללה" (עמ' 6) שאובה ביסודה מההיסטוריה-הרשמית הבריטית של מלחמת 18-1914 בסיני ובא"י (שכותבה הראשי היה קפ' סיריל פולס). החצים הסכמטיים, וביחוד של "התקפה השמאלית" (שתיאורה המפורט יבוא בחוב' הבאה של "מערכות"), אינם יכולים לבטא את כל חומרת הגורמים הטופוגרפיים הסבוכים באזור זה. שנתגלה כמפתח לירושלים ולרמאללה כאחד.

לא במקרה פותח בסדרה "רעות על לוחמה חרישה" (עמ' 18) מאמרו של אורס שוארץ, העורך-הצבאי של הנכבד והנודע שבעתוני שביצריה — "נויאה ציריכר צייטונג", שהוא גם אחד מחשובי עיתוני אירופה. תוך כדי הציגו את ה"בדירות" הכלליות של העולם כיום בתחום מדיניות-זבטחון — עוסק הוא במקצת גם בעשית-נפשות. לתפיסת צבא-האזרחים-המיליציוני, המושרשת כל כך בשביצריה; תפיסה, אשר מתוך מצבים ושיקולים שונים מאוד בארצות השונות, וכמענה על בעיות לא-קלות של התנגחות בין-גושית ו"מלחמת-מחר", קונה עתה אחיזה לעצמה — בצד הצבא-העומד — גם במדינות אחרות. ניתוח-היטוד שבמאמר נערך מנקודת-המבט של מדינה קטנה. אך עם זאת משמש נקודת-מוצא טבעית להמשך סדרת המאמרים, בה תוצגנה הבעיות של ברירה בין "חימוש מקובל" ו"חימוש גרעיני" על-ידי אנשי-צבא והוגים המשקפים את המחשבה הבטחונית במדינותיהם, בין שהן מדינות גדולות ובין "בינוניות".

"אין חכם כבעל-נסיון". לבעלי שתי הרשימות הקצרות הדנות בהכשרת מפקדים — (האחת — במסגרת ביה"ס לקצינים, והשנייה — במהלך התאמנות היחידות) נגיעה ישירה להם בתחומי המשימות אשר את בעיותיהן הם מציגים. בתורה תיאורטית ישנן הלכות פסוקות — ותשובות מוחלטות. בנסיון-שבמציאות מצויים הרהור, תהיה, חיפוש-פתרונות, ובודאי בזה — בסיכומי מציאות וכחיפושי פתרונות — עיקר חיוניותן של רשימות אל"מ ח'קה ואל"מ א. יריב (עמ' 35-36).

המועגל השני של מאמרים על נושאי רפואה-צבאית (בהמשך ל"שומרת כוחו של צבא", שבחוב' קל"ג) יידחה לאחת החוברות הקרובות; ואילו בחוברת זו — בסמוך למפעל הצעדה — מתפרסם "אילת-מטולה, מסע נסיוני" השאוב ממחקרו של רס"נ ע זוהר על המאמץ וצריכת-הנוזלים של חיילים הצועדים במסע ממושך בתנאי אקלימנו (עמ' 38). נתיב המסע עבר על פניהם של כמעט כל סוגי-הקרקע שניתן למצוא בה; וקצבו הלם את מימדי הצעדה ואת אחת-הניסויית. פרק-המחקר, המופיע עתה היטיב, "להשתבץ בזמן": הוא גם מדגים ומעמיק את מושגי "משק-הנוזלים בגופו של החייל" במציאותנו, כפי שהוצגו במאמרו של סא"ל דר. מהריק בחוברת קל"ג של "מערכות" — וגם נותן הזדמנות נאותה למפקדים ומדריכים על סף עונת המסעות הארוכים לעמוד על נתוני-האמת של החייל במבחני-מסע כאלה.

ידועה ברבים התפתחותו המתמדת של השימוש באמצעים "אינפרא-אדומים" בשטחים הצבאיים השונים ביותר: בחימוש-מטוסים, בנשק הטילי הנ"מ, בהקניית "ראות-לילה" לגייסות-הקרקע, לכלי-נשקם ולרכבם. אך יש והתקדמות טכנית היא כה מרעת, עד שהיא הופכת במישרין גם לתמורה טקטית מוחשית. כזאת היא, לגבי גייסות-הקרקע, התמורה באורח-התפעול של העזרים ה"אינפרא-אדומים". המתוארת בקצרה ב"והלילה יהיה ליום" (עמ' 52).

י ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?